

MEDITAATIO

1.1 Tajunnan hallinta

¹Normaaliyksilön tarkkavaisuus kohdistuu milloin fyysisiin ilmiöihin, milloin hänen tunteisiinsa, milloin johonkin mentaaliseen ongelmaan. Hänen huomionsa heilahtelee eri verho-tajuntojen välillä suurelta osin ilman tarkoitusta ja asiayhteyttä. Tajunnan hallinta muuttaa tämän tarkoituksettomuuden, niin että tarkkaavaisuus työskentelee suunnitelmallisesti ja järjes-telmällisesti ja tuottaa siten nopeamman ja tehokkaamman tuloksen.

²Tajunnan hallinta on sitä, että minä tarkkailee mitä sen eri verhotajunnoissa on meneillään ja oppii määräämään valvetajuntansa sisällön. Se kieltäytyy huomioimasta häiritseviä aisti-havaintoja, hylkää tunkeilevat tunteet ja ajatukset, joille sillä itsellään ei ole käyttöä.

³Tätä minän itsemääräävyyttä on kutsuttu ”tahdoksi” – nimitys, jolla on monia eri merki-tyksiä. Väärinkäsitys on aiheutunut siitä, että ristiriita eri toivomusten välillä on esitetty risti-riitana mielikuvituksen ja tahdon välillä. Vahvin toivomus selviää aina voittajana, samoin kuin toiminnan määrää aina vahvin vaikutin. Kykyä päättää, mikä vaikutin saa olla vahvin, kutsutaan jälleen ”tahdoksi”.

⁴Tajunnan hallinta on tarkkaavaisuuden työllistämistä jollakin määrättyllä asialla, sitä, ettei koskaan anna sen harhailua yhdestä asiasta toiseen. Eräs tapa ehkäistä tätä harhailua on pitää taustalla jokin ongelma, johon tarkkaavaisuus voidaan kohdistaa, aina kun sen ei tarvitse puu-hata elämän päivittäisten tehtävien parissa. Jokaisella on tähän liittyvä erityinen tarpeensa, ehkä jokin erityinen elämäntehtävä, joka silloin sopivasti palvelee pohdinnan kohteena.

⁵Elämäntehtävä on elämän tarkoitus juuri ajankohtaiselle inkarnaatiolle. Yleensä voimme etsiä tätä tarkoitusta taipumuksistamme, harrastuksistamme, elinolosuhteistamme ja aineelli-sista mahdollisuuksistamme. Jokainen harrastus kehittää jonkin ominaisuuden tai kyvyn. Mikä tahansa harrastus kelpaa, kunhan se vain saa meidät unohtamaan itsemme pitämällä tarkkaa-vaaisuutemme työllistettynä jollain määrättyllä tavalla – myös tämä yhtäjaksoisen keskittymisen oppitunti.

⁶Meidän pitäisi, niin kuin vanhat opettajat lausuivat, antaa tajuntamme olla varattu”.

⁷Tyypilliset mystikot (korkeammalla emotionaaliasteella olevat) puhuvat ”jatkuvaasta ruko-uksesta”, jonka tarkoitus on säilyttää yhteys ylitajuntaan (antoivatpa he sille minkä nimen tahansa). Mutta on olemassa muita tapoja antaa tajunnan olla ”varattu”, jolloin alemmista maailmoista tulevien hämmentävien yllykkeiden ei tarvitse häiritä tarkkaavaisuutta. Ja tämä on elämistä nykyhetken työssä niin keskittyneesti, että tarkkaavaisuus kohdistuu aina siihen, minkä on itse määrännyt. Tämä on ainoa tapa olla täysin tehokas arkipäiväisessä työssään. Se on, käyttääksemme mystikoiden sanontaa; jatkuvaa jumalanpalvelusta. Sillä kaikki mitä teem-me myös fyysisessä maailmassa on yhtä jumalallista kuin työ korkeammassa maailmoissa.

⁸Tajunnan hallinta ei ole helppo asia. Siihen kuluu useita inkarnaatioita. Mutta ne, jotka kokevat sen tarpeelliseksi, osoittavat siten, että he ovat aloittaneet harjoituksen.

1.2 Mihin tajunnan hallinnan puute johtaa

¹Tarkkaavaisuus vahvistaa kaikkea tarkkailemaansa. Se, joka tarkastelee virheitään, vah-vistaa niitä. Sen tähden hyvät aikomukset, jotka syntyvät katumuksen elävässä tunteessa, eivät ole vain tehotomia, vaan johtavat myös aiotun vastakohtaan.

²Tarkkailemastamme ei mikään katoa. Se painuu alitajuntaan, tajunnan kynnyksen alapuo-lelle, ja elää siellä omaa elämäänsä, hyödyttäen tai ehkäisten valvetajuntaa.

³Alitajuinen lajittelee vaikutelmat eri ainekomplekseihin, jotka jatkuvasti elpyvät uusista vaikutelmista. Mitään näistä emme voi tuhota. Mutta me voimme kieltäytyä kiinnittämästä enempää huomiota tiettyihin komplekseihin kuuluviin tunteisiin ja ajatuksiin ja siten välttää niiden vitalisoinnilta. Niistä tulee lopulta niin heikkoja, etteivät ne voi lähettää impulsseja valvetajuntaan.

⁴Kaikki mikä ärsyttää ihmistä vahvistaa näitä komplekseja. Hänen mieleensä muistuvat kuvitellut vääryydet, ja hän harmistuu uudelleen. Monilla syntyy tällä tavoin emotionaalisia, mentaalisia haavaumia ja lopulta myös organismiin paiseita ja syöpäkasvaimia jne. Seitsemänkymmentäviisi prosenttia kaikista sairauksista johtuu hallitsemattomasta valvetajunnasta. Ärtymys vaikuttaa hermoihin, verisoluihin ja soluihin yleensä jne.

⁵Ihmiset ihmettelevät sitä, ettei riitä, että tietää jonkin asian, saa selville, miten asiat ovat, saa tietää kuinka tulee suhtautua, mitä pitää ja mitä ei pitäisi tehdä. Tämä johtuu suureksi osaksi hallitsemattomasta ajattelusta.

⁶Ihmiset tietävät, ettei heidän pidä ajatella menneisyyden virheitä ja vääryyksiä. Ja kuitenkin he jatkuvasti ajattelevat samoja asioita, kokevat mielikuvituksessa erehdyksensä, toisten loukkaukset jne., vihostuvat ja katkeroituvat. Kaikki tämä on pelkkää hallitsematonta ajattelua. Kompleksit kohoavat (vailla hallintaa) valvetajuntaan, ja näyt kuvastuvat niin kuin ennen (vailla hallintaa).

⁷Ihmiset sallivat kompleksiansa määrätä sen, mihin heidän tulisi suunnata tarkkaavaisuutensa. Ajatuksettomat reagoivat kaikkiin vaikutelmiin ja hajottavat huomionsa lukemattomiin suuntiin.

⁸Puutteellisen tajunnan hallinnan vuoksi me olemme hankkineet virheellisiä havaintoja, vastaanottaneet näennäisiä tosiasioita, vetäneet vääriä johtopäätöksiä. Muisti syöttää valvetajuntaa tunteen vääristämällä kokemuksilla, joista uudelleenmuistamisen yhteydessä tulee uusien väärinkäsitysten lähde. Monet pettävät siten itsensä uskomaan siihen, mitä he ovat sanoneet.

⁹Aina lapsuudesta lähtien ihminen on omaksunut ikäistensä ja vanhempien olettamukset, koulussa pian hylätyt hypoteesit, lehdistön todellisuutena tarjoamat arvelut, kirjailijoiden epäonnistuneet olemassaoloa koskevat näkemykset jne. Kaikki tämä elää hänen alitajunnassaan omaa lähtemätöntä elämäänsä ja sen palautuessa mieleen sitä pidetään pelkkänä todellisuutena. Liioittelematta voidaan sanoa, että yli yhdeksänkymmentä prosenttia ihmisen omaksumasta on enemmän tai vähemmän fiktiivistä. Alitajuinen ei unohda mitään siitä, mikä on läpäissyt valvetajunnan.

¹⁰Tiedon kaikesta tästä pitäisi opettaa meille, kuinka tärkeää tarkkaavaisuuden hallinta ja sen työllistäminen olennaisilla asioilla on.

1.3 Tajunnan hallinnan kolme askelta

¹Ensimmäinen askel tajunnan hallintaan on keskittyminen. Se tarkoittaa, ettei tarkkaavaisuuden sallita vaelttaa sinne tänne, vaan se suunnataan määrättyyn kohteeseen, mieluummin aiemmin tehdyn suunnitelman mukaan. Kohde voi olla fyysinen, emotionaalinen tai mentaalinen: esimerkiksi taulu, tunne, ominaisuus, ongelma. Jos tähän lisätään havaintokyky ja harkintakyky, on olemassa suuret edellytykset saavuttaa nopeasti korkeampia tasoja, kehittää mentaalisuutta. Aikanamme on paljon sellaista, mikä auttaa ihmisiä automaattisesti oppimaan keskittymistä.

²Yhtäjaksoista keskittymistä johonkin asiaan kutsutaan meditaatioksi. Se, joka ”koko sie-lullaan” omistautuu jollekin luomistyölle, meditoi tiedostamattaan. Liikemies, joka ajattelee vain liiketoimia, taiteilija, joka näkee vain muotoja, värejä ja värisävyjä, näyttelijä, joka eläytyy rooleihinsa, ajattelija, joka analysoi ongelmiaan ovat hyviä esimerkkejä eri tavoista keskittyä ja meditoida.

³Kontemplaatio (syventyminen) tapahtuu, kun tajunta hukuttautuu, samastuu kohteeseen. Se, joka ei ole tätä kokenut, ei ymmärrä sitä.

⁴Keskittyminen on tarkkaavaisuutta. Meditaatio on menetelmällistä ja järjestelmällistä ajattelua. Shakin pelaaja on hyvä esimerkki keskittymistä ja meditaatiota harjoittavasta yksilöstä.

⁵Kaikki lukion suorittaneet ovat hankkineet kyvyn keskittyä ja meditoida. Keskittyminen on sitä tarkkaavaisuutta, jolla seurataan opetusta. Meditaatio on sitä harkintatyötä, jolla suoritetaan

erilaisia tehtäviä: ratkotaan matemaattisia ongelmia, kirjoitetaan aineita jne. Nämä kaksi kykyä olemme saaneet koulun välittämällä. Intialaisten oli hankittava ne itse, koska koulujärjestelmä puuttui. Jo tämä osoittaa, kuinka huonosti joogamenetelmät soveltuvat länsimaiseen ajatteluun.

⁶Ajatuksen hallinnan ja keskittymisen edellytyksenä on olla piittaamaton kaikkien häiritsevien värähtelyjen suhteen ja niiden saavuttamattomuudesta. Keskittyminen (tarkkaavaisuus) ei saa aiheuttaa minkäänlaista jännitystä, koska silloin se on haitallista. On tärkeää varmistaa kehon rentouttaminen niiltä osin, joiden käyttöä tilanne ei vaadi. Hermovärinää ei saa olla. Mikään ei saa aiheuttaa raskautta.

⁷Keskittyminen, rauhallisuus, hiljaisuus.

1.4 Tarkkaavaisuuden tärkeys

¹Ihmiskunnalla on vielä pitkälti matkaa oivallukseen, että tärkein yksilön hallittavissa oleva asia on tarkkaavaisuus. Se, minkä huomioimme, sisältyy valvetajuntaamme ja painuu sieltä syvälle alitajuntaamme väistämättöminä vaikutuksineen, täysin huolimatta siitä, että se, mitä tarkkailemme, on altis vaikutuksellemme, joka väistämättä heijastuu meihin takaisin.

²Tarkkaavaisuus on minän näköpiste ja merkitsee tajunnan keskittämistä. Jotta yksilö oppisi hankkimaan tämän kyvyn, vaaditaan, että hän oivaltaa sen tärkeyden ja sen, mikä tehtävä tarkkaavaisuudella on hänen tajunnankehityksessään. Yksilön täytyy oppia määräämään, mitä hän tahtoo nähdä, kuulla, tuntea, ajatella. Intialaiset joogit osoittavat meille, että tämä on mahdollista. Tämän oivalluksen saavuttamiseen joogafilosofit voivat auttaa länsimaalaiset psykologit. Sitä vastoin heidän meditaatiomenetelmänsä ovat edelleen kokeiluasteella, ja sama koskee myös okkulttisten lahkojen menetelmiä. Ne eivät suinkaan ole niin vaarattomia kuin edelleen suunnaton elämäntietämättömyys uskoo ja joiden vaarattomuutta se julistaa.

³Minä voi persoonattomasti tarkkailla aisteja, tunteita ja ajatuksia jonain minän ulkopuolella olevina. Tämän tajunnassa olevan keskuksen löytäminen antaa yksilölle uuden elämännäkemysmyksen. Minän toivomus hallita nämä erilaiset tajunnanlaajat, joista se tulee tietoiseksi, johtaa automaattisesti tajunnan hallintaan välttämättömänä edellytyksenä yhä korkeampien tajunnanlaajien hankinnalle. Sen jälkeen Augoeides voi antaa todellisen panoksensa välittämällä triadin mentaalimolekyylin kautta kausaalienergioita, joiden tajunnansisällön minä oppii konkretisoimaan mentaali-ideoiksi, mikä valmistaa minää kausaali-ideoiden löytämiseen.

1.5 Tiedostamaton

¹Se, mitä yksilö käsittää verhojensa tajunnoista on se, minkä hän itse on kyennyt aktivoimaan ja tästä sen, mitä hän jatkossa tarkkailee. Mitä korkeampi taso, sitä laajempaa ja tehokkaampaa tarkkaavaisuus on. Mitä alhaisempi taso, sitä rajoittuneempaa, heikompa ja epätäydellisempää se on.

²Yksilön verhojen läpi virtaa joka hetki lukemattomia ulkopuolelta tulevia värähtelyjä, jotka hän ottaa omina ajatuksinaan. Jos minä omalta osaltaan oleskelee alemmissa molekyyli-lajeissaan, se käsittää ainoastaan nämä alemmat. Monet, jotka ovat oikeastaan saavuttaneet korkeamman tason, yllättyvät usein huomattessaan, että he ylipäänsä voivat ajatella sellaisia asioita ja uskovat olevansa paljon huonompia kuin he ovat. Päivittäinen meditaatio, joka varustaa heidät ”päivän tunnuslauseella” ja joka on aina olemassa meditaatiokohteena, kun päivän monet velvollisuudet eivät vangitse heidän huomiotaan, säästää heidät siltä passiivisuudelta, joka mahdollistaa sisäänkäymisen niiltä alemmilla alueilla, joilla yksilö liikkuu ihmisten keskuudessa ja päivittäisten askareiden parissa.

³Alitajunta on energian lähde, joka jatkuvasti ruokkii valvetajuntaa uusilla impulsseilla. Tietämättöminä tästä sielunelämän voimatekijästä ihmiset varustavat valvetajuntansa kautta alitajuntansa kaikenlaisilla illuusioilla ja fiktioilla, jotka sitten automaattisesti johtavat heitä heidän aavistamatta, mistä nämä liikkeellepanevat voimat tulevat.

⁴Jokin ärtymys, jokin tunne ehkä häviää pian valvetajunnasta. Mutta se säilyy alitajunnassa

ja emotionaaliverhossa syntyneet värähtelyt voidaan jäljittää vielä 48 tuntia jälkeenpäin. Useimpien emotionaaliverhoja voidaan sen tähden verrata kiehuviin patoihin. Nämä värähtelyt vaikuttavat hermoihin ja koko muuhun organismiin. Eräs toinen suuri haitta on se, että tämän emotionaaliverhon läpäisevät ajatukset saapuvat harvoin perille vääristymättöminä, vaan ovat aina jossain määrin vääristyneitä.

⁵Meditaation avulla analysoitu asia painuu tiedostamattomaan kokonaan eri tavalla kuin sen ohikiitävän huomion ansiosta, jonka yleensä suomme päivittäisille kokemuksillemme. Mitä enemmän se on juurtunut alitajuntaan, sitä vahvemmiksi tulevat sen spontaanit ilmaisut valvetajunnassa. Mitä punoutuneempi se on assosiaatiokomplekseihin, sitä vaikeampaa se on hävittää, kun myöhemmin huomaamme tämän syvään juurtuneen illusiivisuuden ja fiktivisyyden. Piilevänä se pääsee oikeuksiinsa myös seuraavissa inkarnaatioissa. Tähän kuuluvat ongelmat jäävät tulevaisuuden psykoanalyttikoiden tutkittaviksi. Silloin he löytävät myös tietämättömyyden fiktoiden (vallitsevien katsomusten, ideologioiden jne.) alitajuntaan syöpyemisen vaarat. Erityisen vahingollisia ovat ne meditaatiot ja meditaatiotekniikat, joita kaikenlaiset puoskarit opettavat okkulttisissa lahkoissa. On vain varoitettava sellaisesta ”yksinkertaisesta ja universaalisesta syvän transsendentaalisen meditaation tekniikasta”, jota yhä useammin mainostetaan. Kukaan vastuuntuntoinen todellisuustietoa omaava opettaja ei opeta sellaista.

1.6 Tiedostamattoman telepatia

¹Valvetajunnan saavuttavat impulssit eivät tule ainoastaan alitajunnasta. Sellaisia virtaa telepaattisesti valvetajuntaan myös emotionaalimaailmasta, jossa me elämme emotionaaliverhomme kautta ja joka muodostaa niin olennaisen osan meidän niin kutsutusta sielunelämästämme, että Goethe saattoi suorastaan sanoa, että ”tunne on kaikki” (Gefühl ist alles).

²Niin pian kuin tämän ilmiön jälkiä on havaittu epäorgaanisen eetteriverhon tajunnassa (solar-plexus-keskuksessa), psykologia on antanut sille kömpelön ja avuttoman nimen ”telepatia”.

³Jonkun harvinaisen kerran tulee impulssi myös ylitajunnan kautta. Mutta koska ihmiset hylkäävät sellaiset impulssit ”liian epärealistisina”, Augoeideen ei kannata yrittää ”innoittaa”. Mitä hän muuten tekisi tälle yksilölle, joka oikeastaan toimii spontaanisti kaikkea sitä vastaan, mitä hän pitää ainoana oikeana?

⁴Emotionaaliverhon tajunta ulottuu normaaliyksilöllä (useimmilla) harvoin niiden neljän alimman (48:4-7) emotionaalialueen yläpuolelle, siihen kollektiivitajuntaan, jonka olemassaoloa hän ei edes aavista. Hänen emotionaaliverhonsa tajunta elää omaa elämäänsä ja ottaa osaa yhteiseen tunne-elämään. Vastaava koskee normaaliyksilön mentaaliverhon tajuntaa, joka ei ulotu kahden alimman mentaalisen molekyyli-lajin (47:6,7) yläpuolelle.

⁵Jokainen tunne ja ajatus, jonka tajunta muodostaa emotionaaliverhossa ja mentaaliverhossa, muodostaa ainemuodon, joka lentää ulos verhoista ja kelluu ympäriinsä ympäröivässä maailmassa, kunnes toisten verhot mahdollisesti imevät sen itseensä. Tällä tavoin vaihdamme jatkuvasti verhoissamme olevia emotionaalisia ja mentaalisia molekyyliä toistemme kanssa. Myös tässä suhteessa ihmiskunta on yhteinen aineellinen yksikkö. Tietenkään emme omaksu mitä tahansa ympäriinsä kelluvia ajatusmuotoja. Verhovärähtelyjen ja ajatusmuotovärähtelyjen välillä täytyy olla jotain värähtelyjen suhteen lähisukuista.

⁶Ruuhkassa seisoen tai istuen ihmiset läpäisevät auroillaan (emotionaali- ja mentaaliverhoillaan) toisensa, ja värähtelyt siirtyvät suoraan toisten verhoihin. Ilman kontaktia vastaanottamamme ovat aivan tarpeeksi. Ihminen on värähtelyjen kokonaisuus.

⁷Korkeamalla asteella oleva ihminen, joka lisäksi liikkuu korkeammassa emotionaalisissa ja mentaalisissa tajunnankerroksissa, voi saavuttaa värähtelyillään maapallollamme kaikki ne, joiden vastaanottokojeisto (vastaava keskus) on virittynyt tälle erityiselle aaltopituudelle.

Näistä telepaattisista ilmiöistä johtuvat esimerkiksi joukkohysteriat, jolloin erityisesti emotionaalivärähtelyt rajusti stimuloituvat.

⁸Onneksi useimpien lähetinasemat ovat kapasiteetiltaan vähäpätöisiä, joten heidän värähtelynsä ulottuvat harvoin yli lähimmän ympäristön.

⁹Tieteellisten ajatuksensiirtoa koskevien kokeilujen epäonnistuminen johtuu siitä, että tarkoituksellinen menetelmä on edelleen väärä. Spontaanisuus löytää välittömästi oikean menetelmän.

¹⁰Ympäristömme vaikuttaa meihin enemmän kuin useimmat aavistavat. Puhutaan jonkin ympäristön tai joitakin yksilöitä ympäröivästä ”psykologisesta ilmapiiristä”. Varsinkin emotionaalivärähtelyt elävät edelleen, jolloin ne voidaan helposti ja jatkuvasti psykometrisesti tajuta. Emerson ei lausunut paradoksia sanoessaan, ”Sinä puhut niin kovaa, että minä en kuule, mitä sinä sanot.”

¹¹Näin ollen tämä tapahtuu yksilön tietämättä hänen emotionaaliverhossaan ja mentaaliverhossaan, jotka automaattisesti vastaanottavat värähtelyt näihin kuuluvilla alueilla. Niin pian kuin yksilö tuntee tai ajattelee (kohdistaa huomionsa emotionaalisuuteen tai mentaalisuuteen), hän saa tiedostamattaan vaikutteita verhotajuntojen sisällöstä, elleivät hänen itsensä tuottamat värähtelyt ole vahvempia kuin verhojen värähtelyt.

¹²Me olemme vastuussa siitä, mitä ajattelemme ja tunnemme, sillä mentaalimaailmaan ja emotionaalimaailmaan lähettämämme värähtelyt vaikuttavat telepaattisesti toisiin sekä meidän että heidän ymmärtämättä, mistä ajatukset tulevat.

1.7 Mitä meditaatio on

¹Tietämättömyydellä on täysin erilaisia ja siten epäselviä käsityksiä siitä, mitä meditaatio on. Sana ”meditaatio” on saanut aivan liian rajoittuneen merkityksen erikoisen laatuksena mystisenä keskittymisenä. Mutta on olemassa monenlaista meditaatiota (kykyä ”koota ajatukset”). Meditaatioon kuuluu suunnittelu, asetettujen tavoitteiden johdonmukainen toteuttaminen, monenlainen kirjailijanura jne.

²Meditaatio on pohdinnan analyysiä jostain tietystä ajatussisällöstä: niistä tosiasioista, tekeistä, ajatuselementeistä, joita tarvitsemme tutkiaksemme, selvittääksemme, hankkiaksemme oivallusta ja ymmärtämystä. Se on osa yhtäjaksoista keskittymisprosessia, joka jatkuu, kunnes etsitty idea on löytynyt. Aineen valinta osoittaa henkilön mielenkiinnon kohteet ja kehitystason.

³Meditaatio on yksinkertaisesti menetelmällistä ja järjestelmällistä pohdintaa. Siihen luetaan myös ajatustyö, jonka avulla me hankimme oman käsityksen tietyistä olosuhteista. Ilman meditaatiota opimme vähän tai emme mitään. Meditaation avulla hyödynnämme sen, mikä elämän on tarkoitus meille opettaa ja kokoamme tajuntaamme aineistoa myöhemmin mentaalimaailmassa tapahtuvaa työstämistä varten.

⁴Meditaation ensimmäinen askel, keskittyminen, on ”tarkkaavaisuuden kiinnittäminen” samalla tavoin kuin seuraamme sekuntiviisarin kiertoa kellotaulussa. On tärkeää, että koko prosessi sujuu jännityksettä (ilman vaikutusta hermoihin, hengitykseen, verenkiertoon).

⁵Koko prosessi (keskittyminen–meditaatio–kontemplaatio–illuminaatio) voidaan yksinkertaisimmin kuvata yrityksenä ratkaista jokin tunnettu ongelma, jossa ”yhtälö sieventyy”, ja jossa sen jälkeen kaikki epäolennaiset osatekijät karsiutuvat pois ja kokonaisuus pelkistyy, kunnes ”idea” (intuitio) antaa ratkaisun.

⁶Pääasia on, että se, jolla on tietoa eri mentaalisten molekyyllilajien tajunnoista ja niiden luonteesta, joka tietää, mitä verhokeskuksia tulisi käyttää kussakin erityistapauksessa, oppii myös hallitsemaan ajatusprosessin yksinkertaisimmalla tavalla.

⁷On tärkeää, että mentaalinen aktiivisuus on oma-aloitteista. Välttyäkseen kohdistamasta tarkkaavaisuuttaan yksilölliseen työhön ihmiset turvautuvat kaikenlaisiin ajanvietteisiin, esim. mitä yksinkertaisimpaan lukemiseen. Kirjahyllyn sisältö on erittäin valaiseva. (Esoteerikon kirjahylly sisältää ainoastaan sellaisia kirjoja, joiden lukemista hän ei koskaan lopeta, jotka hän

voi lukea uudelleen, kuinka monta kertaa tahansa. Muut kirjat hän on antanut pois tai ”lainannut”, niin kuin sanonta kuuluu.) Ajattelemaan oppii ajatteleamalla itse. Useimmat antavat toisten ajatella heidän puolestaan. Silloin tarvitsee vain toistaa. Monille päiväkirjan pitäminen on arvokasta johdatusta meditaatioon, jos se sisältää ajatuksia omista päivittäisistä kokemuksista ja niitä koskevaa työstämistä.

1.8 Meditaation tehtävä

¹Meditaation ensisijainen tehtävä on opettaa meidät käyttämään tarkkaavaisuuttamme oikein niin fyysisessä kuin emotionaalisessa ja mentaalisessa suhteessa.

²Tavallisen mentaalisen meditaation välitön tehtävä on saada aivot vastaanottamaan mentaalimolekyylejä ja siirtää mentaaliverhon tietämys aivoihin, sillä mentaalitajunta sisältää paljon enemmän kuin sen, mistä aikamme psykologit ovat tietoisia. Esoteerisella meditaatiolla on myös muita tehtäviä, joista lisää jatkossa.

³Muinaiset opettajat pitivät meditaatiota menetelmänä saavuttaa yhteys korkeampiin tajunnanlajeihin. Mystikko etsi yhteyttä jumalaan (todellisuudessa yhteyttä 48:2 ja 46:7 välille). Mentalisti etsi yhteyttä mentaalisesta ja kausaalisen välille.

⁴Meditaation ensisijainen tarkoitus on kehittää toivottavia, tarpeellisia ominaisuuksia, tavallisesti olemassa oleville ei-toivotuille vastakkaisia ominaisuuksia. Oikean meditaation avulla muodostuu varastoidun energian sisältävä tunne- ja ajatuskompleksi, joka automaattisesti kohottaa värähtelyt korkeimmille mahdollisille alueille ja toimii tunteen ja ajattelun säännöstelijänä jonkin ajan, yleensä korkeintaan vuorokauden. Sen tähden päivittäinen meditaatio on välttämätön, jos yksilö tahtoo nähdä jonkin tuloksen.

⁵Hyvien ominaisuuksien toivominen ei riitä. Ne on teroitettava mieleen, niitä on meditoitava päivittäin ja mieluiten samaan aikaan. Päivittäinen valvetajunnassa suoritettu meditaatio varustaa alatajunnan sellaisilla todellisuusideoilla, jotka vähitellen muodostavat alitajuntaan elämänlaatua edistäviä komplekseja. Nämä ovat komplekseja, jotka ilmenevät spontaanisti sellaisina ominaisuuksina, että yksilö automaattisesti asettuu oikealle kannalle kaikissa olosuhteissa: ajattelee oikein, tuntee oikein, toimii oikein.

⁶Meditoimalla yksilö omaksuu myös jonkin näkemyksen tai karsii pois fiktioita. Ajatteleamalla hankitaan myös uusia tunteita.

⁷Meditoimalla esoteriikasta kiinnostunut omaksuu esoteerisen mentaalijärjestelmän ja luoksevetävän taipumuksen tunteet, jotka johtavat uudelleenarviointiin ja ihanteelliseen elämäntapaan.

⁸Meditoimalla ihminen ratkaisee ongelmansa, piilevät ongelmansa, tulevat ongelmansa. Meditoimalla varustamme alitajuntamme aineistolla, jota tarvitsemme ongelmien ratkaisuun. Meditoimalla sisällytämme tajuntaamme saamamme kokemukset, ratkaisemme ongelmat, joita valvetajunnassa ei voi ratkaista. Ajatteleamalla (olemalla aktiivinen mentaaliverhossa) valmistelemme ratkaisua ongelmiin, jotka muuten jäisivät ratkaisematta tai joiden ratkaisujen päätyminen aivoihin voisi muuten kestää vuosia.

⁹Meditoimalla ihminen aktivoi korkeampia sekä emotionaalisia että mentaalisia passiivisen tajunnan lajeja. Meditoimalla hän hankkii perspektiiviä olemassaoloon, jotain, mikä valittavasti on edelleen harvinaisuus myös ”professoreilla”.

¹⁰Meditaation tarkoitus on ylitajunnan aktivointi. Meditaatio vitalisoi diafragman yläpuolella olevat keskukset, ja tämä johtaa vuorostaan korkeampien ainelajien passiivisen tajunnan aktivoitumiseen. Ylitajunta aktivoituu oikeiden ideoiden, kausaali-ideoiden, platonisten ideoiden, todellisuusideoiden, oikean maailman- ja elämäntutkimuksen ansiosta. Vielä tehokkaampaa on kuitenkin emotionaalisen vetovoimatajunnan aktivointi, koska se johtaa toimintaan, elämään elämää. Ja kokeilemalla ihminen näkee ongelmat, löytää ratkaisut ja kokee siten ”intuition”, välittömän käsittämisen. Erehdyksillä on suuri merkitys, ne ovat väistämättömiä ja sen tähden välttämättömiä. Me opimme erehdyksistä. Laboratoriossa työskentelevällä

tutkijalla on lukemattomia epäonnistuneita kokeiluja takanaan. Hän oppii, että ”näin ei saa tehdä” ja eliminoimalla hän lopulta löytää oikean menetelmän.

¹¹Energiat, joita korkeammassa jumaluuskunnissa oleskelevat yksilöt hyödyntävät vielä korkeammista valtakunnista, virtaavat heidän kauttaan alas alempiin valtakuntiin niille, jotka ovat vastaanottavaisia tämän kaltaisille energioille. Kaikki on vastaanotosta kiinni. Energiat virtaavat alas ja ovat aina saatavilla. Alempien valtakuntien yksilöistä riippuu, kykenevätkö he vastaanottamaan näitä, ja tämä on kyky, joka heidän on itse hankittava. Ihmisen ei tarvitse ”kerjätä”. Kaikki, mitä hän koskaan voi käyttää on hänen saavutettavissaan, jos hänellä on kyky vastaanottaa. Kyvyn puuttuessa hän ei voi tehdä niin. Meditaatio auttaa kiinnittämään tarkkaavaisuuden vastaanottoon ja lähettämiseen, jolloin tämä automaattinen asenne tulee eläväksi. Meditaatiossa tajunta etsii yhteyttä yhä uusiin kontaktipisteisiin. Meditaatio on järjestelmällinen menetelmä yhä suuremman vastaanottokyvyn hankinnalle ja siten kehittymiselle.

¹²Jos meditaatio suoritetaan oikein, sen pitäisi tuottaa kolme tulosta. Sen tulisi johtaa illuusion hajoamiseen idean oikein käsittämisen avulla. Sen tulisi johtaa meidät ymmärtämään paremmin suhteemme toisiin ihmisiin. Sen tulisi johtaa toimintaan.

1.9 Meditaatio on energian tuotantoa

¹Useimmat ihmiset näkevät meditaation yksinomaan tajunnanilmaisuna, aavistamatta, että se samanaikaisesti on energian tuotantoa. Alemmissa molekyyllilajeissa tämä energia on heikko. Mutta mentaaliaineessa dynamiksen teho kasvaa ja vaikuttaa myös alempiin verhoihin vääjäämättömällä teholla.

²Rukous on emotionaalinen tajunnanilmaisu, ja kuten kaikenlaiset tajunnanilmaisut se on samanaikaisesti energiailmaisu, jolla on vääjäämätön teho. Meditaatio välittää energioita ja sen tavoitteena on toteuttaminen.

³Esoteerikko ymmärtää, mitä sanonta ”ajatusta seuraa energia” (tajunnanilmentymä) tarkoittaa. Tämä energia vitalisoi keskukset ja siten tajunnansisällön, mikä myös mahdollistaa yhä kärjistyneemmän keskittymisen ja siten koko prosessin ilman minkäänlaista räsistystä.

⁴Mitä tehokkaammin (keskittyneellä tarkkaavaisuudella) meditaatio tapahtuu, sitä suurempi on siitä koituva energiavarasto.

⁵Yksilön verhot sisäistävät ulkoapäin tulevat värähtelyt ja ne vetävät puoleensa hänen huomionsa. Nämä voivat olla värähtelyjä missä tahansa hänen jo aktivoituneissa molekyyllilajeissa. Huomio kääntyy milloin ylöspäin, milloin alaspäin, jolloin tunteiden ja ajatusten ”laatu” jatkuvasti vaihtelee ja tajunnantaso nousee ja laskee. Tarkkaavaisuuden kiinnittäminen korkeimmalle tasolle vaatii yleensä ylimääräisen ponnistuksen, joten vain ne, jotka ovat erityisesti kultivoineet keskittymiskykyä kykenevät tähän. Tämän lisäksi aivot rekisteröivät vaikutelmia eri tavoin jännityksen tai väsymyksen yhteydessä. Myös tämä saa yksilön näyttämään toisista ihmisistä omalaatuiselta ja enemmän tai vähemmän ”käsittämättömältä”. Moralistit ja muut psykologiset tyyperykset ovat kerralla valmiit arvostelemaan ja tuomitsemaan.

⁶Mitä korkeamman alueen meditaatio saavuttaa, sitä heikompia ovat karkeammat värähtelyt ja sitä voimakkaampia ovat hienommat (”jalommat ja järkevämmät”), sitä vähemmän ne ovat aina alempana sijaitsevien vahvojen joukkovärähtelyjen vaikuttamia, sitä helpommin tajunta pysyy korkeammalla tasolla lähimmät tunnit.

1.10 Mentaalitajunnan aktivointi

¹Ilman meditaatiota tajunta kehittyy niin hitaasti, että tuskin mitään muutosta on havaittavissa, eikä tässä yhteydessä ole kyse määrätietoisuudesta. Meditaatio herättää mentaalisen aktiivisuuden ja määrää sen automaattisen suunnan. Ihmisestä tulee se, mitä hän ajattelee. Mentaalinen aktiivisuus panee myös liikkeelle voimat, jotka vaikuttavat elämänolosuhteisiin, vaikka ihmiskunta on tietenkin vielä hyvin kaukana tästä oivalluksesta. Ymmärtämättä itse kuinka, ihminen voi hyödyttää tai vahingoittaa itseään, ”vaelttaa valmisteltuja teitä”,

yksinomaan ajattelemalla.

²Ilman meditaatiota, joka on samanaikaisesti mentaalista voimistelua, ajatteluun ei tule muovautumiskykyä, vaan se jatkuu samoja mentaalisia ratoja, ajatteluratoja, kunnes kyky ajatella jotain uutta on menetetty. Eräs tärkeä harjoitus siirryttäessä uuteen elinaikakauteen (ikävuosista 28, 35, 42 jne.) on tarkistaa saavuttamansa tulokset, kuinka oma katsomus (todellisuus- tai elämänkäsitys) on muuttunut. Se antaa myös tilaisuuden tarkastella uudelleen ne perusteet, joille se rakentui.

³Rukous on emotionaalista meditaatiota vastakohtana mentaalisen tajunnan meditaatiolle. Molemmat tajunnanlajit on aktivoitava: emotionaalinen vetovoima ja analyysi- suhteellisuus- ja synteasiajattelu.

⁴Suhteellisuusajattelu kehittää suhteellisuudentajua ("huumoria"), jotain, mikä valitettavassa määrin useimmilta puuttuu, mikä johtuu alimmanlaatuiseen ajattelusta, joka absolutoi kaiken. Käsite käsitteenä on tosiaan absoluuttinen (tämä on tätä) mutta saa suhteellisen merkityksen yhteydessä toisiin. Se tosiasia, ettei tätä ole oivallettu jo kauan sitten, osoittaa logiikan opetuksen kehittymättömyyden. Edelleen ajellaan vanhoja raiteita sen sijaan, että opetettaisiin ihmiset ajattelemaan. Tämä on täytynyt oppia kauan ennen kuin osaa ajatella oikein, mikä tehdään asettamalla tosiasiat oikeisiin yhteyksiinsä. Valitettavasti on edelleen monessa suhteessa mahdotonta löytää oikeita asiayhteyksiä järjestelmän puutteellisuuden vuoksi, eikä yleisestä voi päästä yksityiseen ilman järjestelmää. Vieläkään ei ole käsitetty järjestelmien tarpeellisuutta. Mutta niinpä ihmiset elävätkin mentaalisisessä kaaoksessa.

⁵Barbaariasteella oleva suuri ihmispaljous käyttää edelleen alimman lajin mentaalitajuntaa, päätelmäajattelua (47:7). Se on yksinkertaisinta päättelyä perusteesta seuraukseen. Yleensä tämä mentaalinen aktiivisuus täytyy pakottaa ulkoapäin kärsivällisen opetuksen ja propagandan avulla. Filosofien ja tiedemiesten mentaalinen aktiivisuus on periaateajattelua ja on jo saavuttanut korkea-asteisen aktiivisuuden, joka on harvoin levossa työstäen levottomasti käsitysisällöllään uusia "kategorioita", tilapäisiä synteesejä. Tietenkin mentaalinen aktiivisuus edelleen lisääntyy humaniteettiasteella, jolloin perspektiivijattelu (47:5) ja systeemiajattelu (47:4) saavat alkunsa.

⁶Sen, joka tahtoo hankkia kausaalitajunnan, täytyy kuitenkin oppia hallitsemaan mentaalinen aktiivisuutensa, sillä sen levottomuus tekee kausaali-ideoiden käsittämisen mahdottomaksi. Intuitio, joka on kyky löytää ideat, iskee kuin salama, kun yksilö rauhallisesti pohtii järjestelmänsä ja tulee vastaanottavaiseksi. Odottavan jännityksen tilassa hänen siihen saakka mentaalinen aktiivisuutensa muuttuu sen sijaan passiiviseksi.

⁷Jos ei ole saavuttanut korkeinta mentaalista aktiivisuutta (47:4), voi meditaatiossa liittää kaikki hallitsemansa tekijät ongelmaan, jonka pyrkii ratkaisemaan. Kun on tämän tehnyt, voi rentoutua ja siirtyä toisiin tehtäviin. Jonain kauniina päivänä ratkaisun saa lahjana.

⁸Joillekin mentaali-ideat tulevat spontaanisti liittymättä mitenkään meditaatioon ja ehkä kauan meditaation jälkeen.

1.11 Rukouksen tavanomainen merkitys

¹Rukous on emotionaalinen, meditaatio mentaalinen. Valitettavasti teologit ovat väärin tulkinneet rukouksen kuten kaiken muun.

²Tietämättömyys sekoittaa meditaation rukoukseen. Rukous on kerjäystä, yritys vaikuttaa lain voimien asennoitumiseen ja muuttaa sitä. Meditaatio on yksilön yritys muuttaa itseään vitalisoimalla komplekseja, ratkaisemalla omia ongelmiaan, jne.

³Kohtalonvoimat huolehtivat omista tehtävistään oman oivalluksen mukaan, eivätkä ihmisten typerien odotusten mukaan.

⁴Jos elämäntietämättömyyden ja lyhytnäköisyyden rukoukset hyväksyttäisiin, kaaos olisi pian seurauksena.

⁵Me saamme kaiken tarvitsemamme. Elämä huolehtii siitä, että saamme kaikki kehityksellemme välttämättömät kokemukset, mukaan lukien myös Lain ymmärtämystä koskevat.

⁶On vakava asia ”pyytää jumalalta” jotakin. Ihmiset saavat aina sen, mitä toivovat. Mutta aika ja olosuhteet eivät ole koskaan niin kuin he ovat ajatelleet, ellei ole kyse ”kaikkien parhaasta”. Inkarnaatiosarjojen tutkimuksen yhteydessä on osoittautunut, että monet toivovat, etteivät olisi koskaan toivoneet, sillä toivomus täyttyy usein silloin, kun he vähiten sitä toivovat. Jos ”jumala” vastoin oletusta täyttäisi itsekkäät toivomukset, niin silloin tämä tapahtuu tarkoituksella antaa yksilölle jokin opetus, jonka merkityksen hän kerran tulee oivaltamaan. Ihmiset oppivat hitaasti, kuinka hitaasti ilmenee heidän inkarnaatioidensa lukumäärästä. Luke-mattomat samankaltaiset kokemukset vuosimiljoonien aikana ovat tarpeen. Tästä tulee sanonta ”jumalan myllyt jauhavat hitaasti”. Kun alitajuinen triadimuisti ja ylitajuinen kausaalimuisti alkavat toimia yhteistyössä, tulee elämänvaistosta yhä suuremman merkityksen omaava todellinen tekijä ja ihmisestä yhä enemmän syyn ja vaikutuksen tuote, yhä enemmän lainmääräämää.

⁷Ei olisi vahingoksi, jos ihmiset joskus käyttäisivät tervettä järkeään. Mitä tulee esimerkiksi ”avunpyyntöön jumalalta”, he voisivat pohtia, mitä he ovat tehneet ansaitakseen oikeuden pyynnön toteutumiseen. Kuinka he käyttävät kaiken, minkä he ovat jo saaneet elämältä?

⁸Koskien ihmisten nurinkurisia kiitollisuuden vaatimuksia heidän antamistaan palveluista asian voisi kätevästi kääntää. He ovat pikemminkin maksaneet takaisin jonkin velan jollekin yksilölle tai kollektiiville. Tietenkin myös tämä näkemys voidaan vääristää, mikä ilmenee siitä, että monet egoistit katsovat siten vapautuneensa velkojen maksuvelvollisuudesta. Tämä osoittaa, kuinka kaiken voi satanisoida.

⁹Jos rukous on pyyntö saada armosta se, mihin ei ole ansainnut oikeutta, sillä ei ole mitään tehoa. Pynnön täyttyminen sellaisissa tapauksissa osoittaa, että hyvä kylvö on tuottanut hedelmää. Lainvastaiseen toimintaan ei saa ”voimaa ylhäältä”. Totta puhui ”vaeltava pappi”, David Petander (1874–1914), koskien ulkomaista lähetystyötä: ”Lähetysaarnajat eivät ole korkeammalla tasolla kuin lähetystyötä tekevät seurakunnat, eikä siihen kristinuskoon kannata kääntää ketään. Ja totta puhui myös eräs kausaaliminä, joka sanoi kristinuskosta, että se on eräänlainen ”mustan magian muoto” sellaisena kuin se ilmenee seurakunnissa. Suurin osa siitä on lainvastaista, se ei ole Lain tai totuuden (todellisuustiedon) mukaista.

1.12 Rukouksen varsinainen merkitys

¹Varsinaisessa merkityksessä rukous ei ole jonkin kosmisen olennon suostuttelua, vaan sitä, että yksilö osallistuu vähäisessä määrin vaikuttamaan osittain telepatialla, osittain vetämällä alas essentiaaliatomeja essentiaalimaailmasta ihmiskunnan ”jalostamisen” tarkoituksella. Kuten kaikki meditaatio tämä auttaa tietenkin vaikuttamaan omiin alitajuisiin komplekseihin ja ehkäisemään tarkkaavaisuuden hajautumista ja häiriötekijöitä.

²”Jatkuva rukous” on mystikoiden tapa harjoittaa ajatuksen hallintaa ja ehkäistä ajatuksen harhailua.

³Rukous on yhteyttä korkeampiin maailmoihin, eikä se ole koskaan hukkaan heitettyä. Päinvastoin se on tiloista parhain ja hyvää keskittymistä. Se, jonka elämä on jatkuvaa rukousta, on valinnut hyvän osan. Rukouksesta tulee siten se taustalla vaikuttava yhteys, joka palautuu niin pian kuin tajunnan ei tarvitse puuhata elämän välttämättömien velvollisuuksien tai ongelmien parissa.

⁴Meidän ei tarvitse rukoilla itsemme puolesta. Mutta rukoilemalla toisten puolesta me vahvistamme heitä voimalla, valolla, rakkaudella.

⁵Rukouksella, kuten jokaisella tajunnanilmaisella, on aina tehonsa. Mutta ”rukouksen” ideana on, että yksilö osoittaa valmiutensa käyttää ”rukoukseen suostumuksen” oikein. ”Kaikesta on maksettava.” Se on elämän ekonomian laki. Korkeammat olennot eivät ole mitään ”palvelijoita”, he eivät tee mitään maksutta. Sen, mitä he antavat täytyy olla hyödyksi tajunnan

kehitykselle, toisille, eikä ainoastaan fyysisen elämän etujen turvaamista varten. Siinä tapauksessa kaikki saavat sen, mihin he ovat hankkineet oikeuden. Tavanomaisessa merkityksessä rukous on itsekkyyden ilmaus, todistaa tietämättömyyttä elämänlaeista ja korkeampien valtakuntien täydellistyneestä organisaatiosta, joka pitää huolen siitä, että se tapahtuu, minkä täytyy tapahtua. Se, että ihmiset sitten väärinkäyttävät kaiken, on heidän huonoa kylvöään, josta seuraa huono sato.

⁶Oikein käsitettynä rukous on ”emotionaalista meditaatiota” mentaalisen vastakohtana. Sen on tarkoitus välittää ihmiskunnalle essentiaalista (46) energiaa emotionaaliverhon (48) kautta. Tämä on ollut todellisten mystikkojen elämäntehtävä ja sen he ovat tehneet vaistomaisesti ja (ilman esoteerista tietoa) tiedostamattaan. Oppilas saa oppia hyödyntämään sekä emotionaalista että mentaalista ”meditaatiota”, sillä molemmat välittävät energioita (kausaalisia ja essentiaalisia) toistriadista voimaperäisessä yhteistyössä.

⁷”Rukouksen valta” on oman ajatuksen, tahdon valta. Kun meidän tahtomme värähtelyt harmonioivat olemassaolon värähtelyjen kanssa, on tahdon vaikutus vastustamaton. Se ei ole ”rukouksen myöntämistä”. Totuuden siemen puheessa ”rukouksen vallasta” on, että juuri se asenne, jonka yksilö rukouksessa omaksuu, tuo mukanaan värähtelyjen harmonian.

1.13 Esoteerinen rukous

¹Kaikissa suhteissa on antamista ja vastaanottamista. Esoteerinen rukous edellyttää veloitusta ja hyvityslain tuntemusta (sitä, että pyydetty kirjataan debettille), että otetut velat on maksettava takaisin, että rukous on Lain (ykseyden lain ja kehityksen lain jne.) mukainen. Tämä edellyttää tietoa Laista ja kykyä soveltaa sitä omalla tasollaan.

²Kuinka sitten tulee rukoilla? Minä valitsen tulkitsijan tien ja pyydän sen tähden valoa. Minä valitsen rakastavan johdatuksen tien ja pyydän sen tähden kohottavaa voimaa. Rukouksella selventää itselleen, mitä tahtoo ja valmistautuu vastaanottamaan, tarkkailemaan mitä saa ja kuinka sen saa. Kelpaammeko siihen myös? Hurskaat toivomukset eivät riitä. On myös omattava edellytykset. Muuten on ensimmäiseksi hankittava kyvyt. Tässä tapauksessa itsesokeutemme on suuri. Me uskottelemme kelpaavamme johonkin, johon meillä ei ole mahdollisuuksia. Me luulemme olevamme kykenemättömiä johonkin, mihin pystyisimme. Jos olemme egoisteja, itsekeskeisiä, silloin väärän arvion vaara on suuri, yhä suurempi. Me halveksimme osaamaamme. Ja turhamaisuus antaa toiveita tulevasta itsetyytyväisyydestä. Voi olla, että tuntemme jonkin ominaisuuden todellisen tarpeen, ominaisuuden, jonka hankinta voi viedä useita inkarnaatioita.

³Kehitys yksilöllisestä universaaliseseen kuvastuu muinaisten viisaiden Augoeideelle osoittamassa rukouksessa: johda minut epätodellisesta todelliseen, johda minut pimeydestä valoon, johda minut kuolemasta (reinkarnaatiosta) kuolemattomuuteen (vapauteen inkarnaatiopakosta, ensiminästä toisminäksi). ”Kuolemalla” he tarkoittivat inkarnaatiota ja kuolemattomuudella vapautta inkarnaatiopakosta. Rukoilija ilmaisi ensiminä toivomuksen tulla toisminäksi. Yksilöllisyys on ensiminä ja universalisuus on toisminä.

⁴Tämä oli kollektiivinen rukous ihmiskunnan puolesta, sillä korkeimpaan asteeseen vihityt olivat jo astuneet ykseystajuntaan. ”Rukous” oli emotionaalimaailmaan singottuja värähtelyjä tarkoituksella herättää ne, jotka olivat näiden värähtelyjen tavoitettavissa. Rukouksesta tuli mentaalimaailmassa ajatusmuoto niille etsijöille, joilla oli mahdollisuus saada siihen yhteys ylitajunnassaan. Rukous saattoi siten olla avuksi Augoeideelle hänen pyrkimyksessään. Rukous oli ”valaistujen” pyrkimys saada yhteys Augoeideeseen. ”Jatkuva rukous” oli mystikkojen tapa harjoittaa tajunnan hallintaa.

⁵Kun vielä selvitystään odottavasta invokaation ja evokaation tieteestä tulee yleisesti ymmärretty, se tulee korvaamaan sen avunpyynnön rukouksen, joka yleisesti kohdistetaan jumaluudelle. Kun ihmiskunta tai sen olennainen osa kykenee saavuttamaan sellaisen emotionaalisen ja mentaalisen vahvuuden, että nämä energiat ovat vahvempia kuin yleisen huonon

korjuun energiat, niin silloin ihmiskunnan pyynnön korkeampien valtakuntien väliintulosta täytyy Lain mukaan johtaa tuloksiin. Mutta tämä mahdollistuu vain, jos ihmiskunta tekee osansa. Hyvityksen lain mukaan kaikki vastaanotetut lahjat vaativat vastaavan hinnan. Itsekkyys ei voi aikaansaada vaadittavia edellytyksiä. Jumaluus ei vaadi mitään osalleen, mutta se vaatii, että ihmiskunnasta tulee inhimillisempi ja että se järjestää asiansa siten, että oikeat inhimilliset suhteet syntyvät. Tämä helpottaa korkeampien valtakuntien työtä ihmiskunnan tajunnankehityksen hyväksi.

1.14 Ajatuksen voima

¹Planeettahierarkia on monien sanansaattajiensa kautta yrittänyt selittää, että ihmisestä tulee ajatustensa kaltainen. Monet esoteeriset sanonnat teroittavat oikein ajattelun tärkeyttä. ”Ihmisestä tulee sitä, mitä hän ajattelee.” ”Ihminen on sitä, mitä hän sydämessään ajattelee.” ”Ajatukset ovat asioita.” ”Ajatusta seuraa energia.” ”Kaikki riippuu ajatuksistamme.” ”Kaikilla tajunnanilmaisuilla on vaikutus.” Aivan liian harvat ihmiset tuntuvat ymmärtäneen tämän. Dynaaminen kuvittelu rakentaa sillan alemman ja korkeamman välille. Lapsilla on usein tähän liittyvä vaisto, mutta se tuhoutuu kasvattajien harjoittaman pedagogisen viisauden vuoksi.

²Meidän ei todellakaan tarvitse vaikuttaa jumaluuteen niin kutsutuilla rukouksillamme. Ainakin esoteerikkojen pitäisi oivaltaa tämä. Me autamme planeettahierarkiaa ajatuksillamme, autamme lähettämällä värähtelyjä mentaalimaailmaan auttaaksemme ihmisiä ajattelemaan. Se on apu, joka on tarpeen. Mutta niin arvostelukyvottomia ovat myös esoteriikkaa opiskelevat, etteivät he käsittä ajatuksen valtaa, ajattelun merkitystä, eivätkä sitä, kuinka tärkeää on täyttää mentaalimaailma järkevillä värähtelyillä. Olkoonkin, että useimmat tuntevat itsensä voimattomiksi, kun on kyseessä jonkin asian aikaansaaminen fyysisessä maailmassa. Heidän tulee silloin olla selvillä siitä, että he auttavat ajattelemalla, ajattelemalla selkeästi ja terävästi, ajattelevat yhä uudelleen ja uudelleen. Tämä oli ”jatkuvan rukouksen”, jatkuvan meditaation alkuperäinen merkitys. Ajattelemalla työstämme uusia mentaalimolekyylejä omiin ja toisten aivoihin, molekyylejä, jotka tekevät järkevän ajattelun yhä helpommaksi. Me vahvistamme alitajunnassamme piilevää oivallusta ja ymmärtämystä, mikä on meille ansioksi uusissa inkarnaatioissa, täysin huomioon ottamatta sitä hyvää kylvöä, jota kylvämme mentaalisen toimintamme ansiosta.

³Ihmisen ei tarvitse rukoilla ensiminänsä puolesta. Hänen toisminänsä (Augoeides) pitää siitä huolen. Hänen ei tarvitse rukoilla toisminänsä puolesta. Se pitää huolen itsestään. Hänen on autettava kanssaihmiään voittamaan ensiminänsä ja sen tietämättömyys, sen illuusioiden ja fiktioiden ja hälventää pimeys selkeällä ajattelulla. Se on tärkeä elämäntehtävä jokaiselle, jolla on kyky ajatella ja meditoida. Selkeät ajatukset siivoavat mentaalimaailmassa ja kulkeutuvat niille, joilla on kyky vastaanottaa. Tietämättömät rukoilevat. Se auttaa heitä vapautumaan levottomuudesta ja pelosta ja siinä suhteessa sillä on hyvä psykologinen vaikutus. Niiden, jotka turvautuvat rukoukseen, ei tarvitse kääntyä psykoanalytikon puoleen.

1.15 Meditaation aiheita

¹Yksilön meditaatiolleen valitsevat aiheet riippuvat osaksi siitä, mitä hän tietää todellisuudesta ja elämän tarkoituksesta, osaksi hänen kehitystasostaan.

²Hyödyllisiä meditaation aiheita ovat oppia erottamaan erilaiset tajunnanlajit, oppia olemaan fyysisyydestä, emotionaalisuudesta ja mentaalisuudesta riippumaton, niihin sitoutumaton, oppia olemaan jumalallisen välinpitämätön tapahtuipa itselle mitä tahansa. Kompleksit menettävät valtansa vaikuttaa tai huolestuttaa, pelko (tämä vaikea pahe) häviää. Meistä tulee avoimia, iloisia ja vapaita ja siten vastaanottavaisia kaiken sovittaville ykseysvärähtelyille.

³Aina hyödyllisiin harjoituksiin kuuluu: erottaa pääasia ja sivuasiasia, olennainen ja epäolennainen, mitä tietää ja mitä ei tiedä, hyödyllinen ja hyödytön, vahingoton ja vahingollinen, katoamaton ja katoava.

⁴Meillä kaikilla on henkilökohtaiset ongelmamme: minän suhde verhoihinsa ja yksilöiden suhteet toisiin ja ympäröivään maailmaan. Ne ovat meidän harjoituskenttämme ja meidän tajuntamme kokeilukenttä, horoskoopin määäämiä siinä määrin kuin niillä on yhteys meidän hyvään tai huonoon kylvöömme edellisissä inkarnaatioissa, meidän kykyymme soveltaa elämänlakeja.

⁵Niin kauan kuin ihmiskunta oleskelee alemmalla emotionaaliasteella, jolla poistyyntövoima (viha) hallitsee, palvelee mentaalinen analyysi vain hajottavana ja erottavana tekijänä yhteisten piirteiden löytämisen sijaan, huomioi viat ja puutteet aina olemassa olevien hyvien ominaisuuksien sijaan, näkee pahimmat puolet parhaimpien sijaan. Tällä tavoin ihmiskunta ehkäisee omaa kehitystään, minkä ymmärtämiseen se on liian alkukantainen.

⁶Sopiva meditaatioaihe on tehdä itselleen selväksi, ettemme ole verhomme, organismimme, emme tunteemme, emme ajatuksemme, vaan että minä on se, joka kykenee tarkkailemaan näitä ilmiöitä.

⁷Me voimme meditoida eroa triadiverhossa olevan minän, kausaaliverhon ja siihen kuuluvan intuition, kausaalisen ideasisällön, ja sen kolmen keskuksen (älykkyys-, ykseys- ja tahtokeskuksen) sekä Augoeideen (joka ihmisen salliessa puuttuu ”hätätilanteisiin” ja ”taistelee” suojattinsa puolesta) välillä.

⁸Voimme ottaa minkä tahansa ratkaisemattoman esoteerisen ongelman ja analysoida ne tosiasiat, joilla on jokin yhteys tähän, kunnes jonain kauniina päivänä saamme ratkaisun lahjaksi ylitajunnalta.

⁹Hyvä harjoitus minälle (tarkkaavaisuudelle) on tutkia verhojen sisältöä, mentaaliverhon ajatuksia, emotionaaliverhon tunteita. Siten minä vapautuu samastumisesta näihin ilmiöihin, oppii näkemään ne välineinä, oppii oivaltamaan, että se, mitä ne ajattelevat ja tahtovat, on yleisen tietämättömyyden ja arvostelukyvttömyyden ilmaisuja, sillä mikään muu ei ole mahdollista ensitriadissa olevalle monadille. Ensimmäisenä yksilö on poissuljettu 46 yhä korkeammasta maailmasta ilman mahdollisuutta ymmärtää näitä, ymmärtää elämän tarkoitusta, saavuttaa korkeampia maailmoja ja valtakuntia, jollei hän saa apua joltakin viidennessä luomakunnassa olevalta, joka osoittaa hänelle, kuinka hänestä voi tulla kausaaliminä tällä aionilla. Hänelle on opetettava, kuinka hän voi saada yhteyden Augoeideeseensa, ja tämän täytyy kohdata enstriadin ja toistriadin puolivälissä. Kaiken tämän olemme saaneet tietää planeettahierarkialta, ja ilman sitä emme tietäisi mitään, emme voisi tietää mitään olemassaolosta kahden alimman atomimaailman lisäksi. Edes joogit eivät tiedä enempää, vaan haaveilevat ”nirvaanasta” (itse asiassa mentaalimaailmasta, sillä he eivät tiedä mitään kausaalimaailmasta).

¹⁰Esoteriikan opinnot vastikään aloittaneet (se on todella eräänlainen vihkimys, pääsy todellisuuden maailmaan) ovat usein innokkaita oppimaan kaikki uudet esoteeriset tosiasiat, ikään kuin tämä merkitsisi edistystä. Mutta opettajat ovat sitä mieltä, että on tärkeämpää meditoida päivittäin jo hankittua tietoa, jolloin opitut asiat automatisoituvat ja ilmenevät spontaanisti. Muuten ne jäävät helposti piileviksi, eikä niillä siten ole vaikutusta päivittäiseen elämään. Tämä on myös ollut okkulttien lahkojen suuri puute. He ovat vapautuneet monista fiktioistaan ja tyytyneet siihen. He eivät aavista, että tieto tuo mukanaan vastuun sen käytöstä.

¹¹Päivittäin uusittu tavoite elää ”ikään kuin” olisimme saavuttaneet kulttuuriasteen (veto-voiman asteen), humaniteettiasteen (universaalisen veljeyden), idealiteettiasteen (yhteydessä Augoeideeseen) tuo mukanaan suunnattoman virikkeen mentaalitajunnalle, ja tämän vaikutus on väistämätön.

¹²Esoteerikko työstää päivän kokemuksia, mutta ei katso koskaan taakse. Menneisyyden yksityiskohdat putoavat pois ja näin pohdinta tuottaa jälkikäteistulkinnan, josta ovat esimerkkeinä omaelämäkerrat, jotka eivät perustu huolellisesti pidettyihin päiväkirjoihin. Lisäksi tuskin kukaan pitää niin yksityiskohtaisia päiväkirjoja, etteikö tavallisesti niin petollisen muistin tarvitsisi täyttää aukkoja. Siten emme opi mitään todellista katsomalla menneisyyteen

¹³Monien yksilöiden meditaatiot sisältävät ilmaisuja kuten ”minä olen sielu” (ihmiskunnan päämäärä), ”minä olen henki” (viidennen luomakunnan päämäärä) tai ”minä olen jumala” (ensimmäisen jumaluuskunnan päämäärä). Tämä tarkoittaa, että yksilö toivoo saattavansa itsensä sellaiseen tilaan, jonka hän uskoo sillä asteella tai siinä valtakunnassa olevan olennon omaavan. Täsmällisempää olisi tietenkin sanoa, ”minä pyrin kausaali- tai essentiaaliastetta kohti” tai ”olen keskistynyt kausaaliverhoon ja toivon tulevani tietoiseksi siinä.”

¹Elämäntaitoon kuuluu tasapainon, rauhallisuuden, koskemattomuuden kyky. Tämä edellyttää emotionaalisuuden ja sen impulssien ja vaatimusten hallintaa, oivallusta sen illusiivisuudesta ja sen ihastuttavan ja houkuttelevan kangastuksen voimasta, josta kauneuden (usein sisällöttömien muotojen) kohtalokas vaikutusvalta on riittävä todiste.

³Stoikot kehittivät aika monimutkaisella menetelmällään haavoittumattomuuskompleksin, järkkymättömyys- ja koskemattomuuskompleksin, joka teki heistä toisten ristiriidoille ja ärtymykselle saavuttamattomia. Se teki mahdolliseksi kaikenlaisen pelon kohtalon iskuja tai toisten salajuonia kohtaan. Sen, joka tahtoo hankkia sellaisen kompleksin, täytyy päivittäin omistaa tietty aika siihen, kunnes kompleksista on tullut niin vahva, että se toimii automaattisesti pienimmästäkin syystä. Sitten sen voi jättää piileväksi. Se on siellä ja sen voi helposti aktualisoida tarpeen vaatiessa. Kompleksin hankintamenetelmä on yksilöllinen, mikä on oikeastaan ainoa vaikea asia. Aikomuksia ja tahdon jännitystä on vältettävä. Ehdoton varmuus siitä, että tämä tulee onnistumaan, on hyvä voimavara. Puolitietoinen itsesuggestio auttaa useimpia. Sitten on vain kyse päivittäisestä harjoittelusta ja kestävyyydestä. Kun tunne ehdottomasta koskemattomuudesta spontaanisti täyttää koko olemuksen myös mitä odottamattomimman ”ukoksen jyrähdyksen” tullen, on harjoitus saatu loppuun. Muutamat ihmiset kuvailevat mielikuvituksessaan mitä tuskallisimpia, musertavimpia tilanteita ja kokevat siten koskemattomuuden.

⁵Aivan kuten on äärettömän paljon sellaista, mitä emme tarvitse fyysiselle hyvinvoinnillemme, on myös loputtoman paljon sellaista, mitä meidän ei tarvitse tietää ollaksemme hyvin perehtyneitä siihen, mikä kuuluu maailman- ja elämäkatsomukseen, omaan ja toisten tunne- ja ajatuselämään siinä yhteiskunnassa, jossa elämme. Tietämättömyydessämme rasitamme itseämme sellaisella tiedolla, mikä on helposti saatavilla erilaisissa hakuteoksissa. Luotettavien teosten ei tarvitse olla (niin kuin ihmiset ajattelevat) ”ajan tasalla”. Useimmat asiat löytyvät myös satavuotisista teoksista.

13

nykyhetken mahdollisuuksia. Se ei ole nykyhetkessä elämistä, vaan pikemminkin kiihtymistä tulevista odotuksista.

1.17 Ominaisuudet ja kyvyt

¹Ominaisuudet hankitaan päivittäisellä meditaatiolla ja harjoituksella. Menetelmällinen meditaatio, joka kehittää kykyjä (vapauttaa puolia keskuksissa), jää esoteeriseksi, kunnes yksilöstä on tullut jonkun planeettahierarkian jäsenen hyväksymä oppilas.

²Hyvä psykologinen sääntö on katsoa omaavansa ominaisuudet, jotka toivoo hankkivansa. Ne ovat olemassa alitajunnassa, aktualisoituvat niitä tarkkailemalla ja aktivoituvat luottamuksen avulla. Useimpien ihmisten ominaisuudet kehittyvät pakottavien olosuhteiden ansiosta. On olemassa toinenkin menetelmä elämän yleensä kivuliaan menetelmän lisäksi, ja se on hyvien ominaisuuksien jatkuva tarkkaileminen. Siten niistä tulee komplekseja alitajuntaan.

³Aivan liian monet alitajuiset kompleksit ovat haitallisia joko negatiivisessa tai positiivisessa mielessä. Ne voidaan neutralisoida muodostamalla niille vastakkaisia komplekseja. Tämä on intialaisten joogien harjoittaman meditaation päämäärä. Sen tähden ei ole tarpeen matkustaa Intiaan tai lukea pitkiä tutkielmia. Komplekseja muodostaa tarkkailu. Huonon itsesuggestion aikoina vahvistuvat negatiiviset eli haitalliset kompleksit. Mitä tahansa ominaisuuksia voidaan hankkia ja prosentuaalisesti vahvistaa tarkkailemalla niitä määrätyn väliajoin, mieluiten kerran joka päivä.

⁴Esoteerikolle tärkeitä ominaisuuksia ovat: määrätietoisuus, suhteellisuudentaju, laajentuneisiin perspektiiveihin johtava syntetisointi, osallistaminen poissulkevuuden vastakohtana, avoin mieli kaikkea kohtaan, kriittistä asennetta ehkäisevä ymmärtämys, kyky olla yksin, joka liittyy kykyyn omistautua elämäntehtävälleen. Aikaa ei yksinkertaisesti ole tuhlettavaksi epäolennaisiin asioihin. Kyky hyödyntää aikansa on osa keskittymisen taitoa.

⁵Jonkin toivotun ominaisuuden hankintaan kohdistuva meditaatio (jos sitä harjoitetaan oikealla tavalla) ei merkitse itsesuggestiota. Itseään ei voi pakottaa, ei voi teeskennellä olevansa erilainen kuin on. Ainoa menestys tässä suhteessa on vain näennäisyyttä ja tekopyhyyttä.

⁶On parasta jättää kokonaan huomiotta se, että itse ”haluaa olla sellainen”. Tavoitellun ominaisuuden voi lahjoittaa esimerkiksi omalle ihanteelleen. Sankarin voi sitten asettaa erilaisiin tilanteisiin, joissa hän saa tilaisuuden osoittaa juuri tämän ominaisuuden, samalla kun täyttää itsensä ihailulla tätä ominaisuutta kohtaan.

⁷Olettakaamme, että joku tahtoo hankkia ominaisuuden ystävällisyys. Silloin hän tutkii ”ystävällisyyttä kaikissa sen muodoissa – heikon mukautuvaisuutta ja ujoutta, maailmanmiehen kohteliasta avuliaisuutta, pyhimyksen ylevää ihmisystävällisyyttä, mikä on suvaitsevaisuuden, kärsivällisyyden ja osanoton sekoitus.”

1.18 Meditoi joka päivä!

¹Ei riitä, että on hankkinut elämäntietoa. Tiedon täytyy elää valvetajunnassamme, muutoin siitä ei tule ajatteluamme ja toimintaamme määräävä.

²Kerran hankitut oivallus ja ymmärtämys ovat piileviä, mutta sen tähden ne eivät suinkaan ole aina aktuaalisia tai helposti saatavilla. Ne on jatkuvasti aktualisoitava uudelleen, jotta ne aina pääsisivät oikeuksiinsa. On väärin olettaa, että riittää kun tietää voidakseen toteuttaa. Päivittäinen meditaatio on välttämätön, jos tarkoituksemme on järjestää koko elämäntapamme uudelleen ja tulla riippumattomiksi verhojemme tajunta- ja energiasisällöstä. Tämä pätee erityisesti, jos elämme ympäristössä, joka ei tunne Lakia ja joka harhaanjohtaa meitä tietämättömyytensä värähtelyillä, jotka vanhan tavan mukaan vaikuttavat meihin automaattisesti.

³Päivittäisellä meditaatiolla vapautamme itsemme verhoissamme olevien yleisen mielipiteen emotionaalisten ja mentaalisten värähtelyjen liian alentavasta vaikutuksesta.

⁴Lienee ilmeistä, ettei ihminen muutu, jollei hän määrätietoisesti työskentele muuttuakseen. Ja tämä järjestelmällinen työ edellyttää päivittäistä meditaatiota. Me opimme hyvin vähän ja

hyvin hitaasti kautta inkarnaatioiden ilman omien kokemusten menetelmällistä työstämistä. Toisten kokemusten analyysistä (joita monet pitävät mielenkiintoisina) on vain vähäinen hyöty, koska vain kyseessä oleva minä yksistään omaa tarpeellisen aineiston. Katumus ja tunnontuska jne., jota teologit määräävät, on puolestaan psykologisesti niin kieroutunutta, että vain teologit kykenevät keksimään sellaista. Energia seuraa ajatusta ja vahvistaa sitä. Katumalla virheitämme annamme niille huomion, jota ne tarvitsevat vahvistuakseen ja tullakseen lähtemättömiksi.

⁵Meditoimalla päivittäin niitä ideoita, jotka tahtoo tehdä määrääviksi voimatekijöiksi elämännäkemyksessään ja toiminnallisessa elämässään, yksilö hankkii ”ominaisuuksia”, jotka kasvavat yhä korkeampaan prosenttimäärään. Ilman päivittäistä meditaatiota ideoiden voima katoaa. Niin kutsutut aikomukset, joihin useimmat tyytyvät, jäävät tehottomiksi, jos niistä ei tehdä meditaation kohdetta.

⁶Minä samastuu verhoihinsa ja luulee olevansa ne. Mutta koska minä ei todellakaan ole verhonsa, syntyy minän ja verhojen välille ennemmin tai myöhemmin ristiriitoja, vastakohtaisuuksia fyysisen, emotionaalisen, mentaalisen ja kausaalisen välille. Tähän voi lisätä yksilöiden väliset ristiriidat. Minä elää todella hajanaista elämää. Minän tehtävä ihmiskunnassa on voittaa nämä vastakohtaisuudet. Helpoimmin tämä tapahtuu oivalluksella, että minä ei ole verhonsa ja että vastakohtaisuus ympäröivään maailmaan johtuu kehitystasoihin liittyvistä eroista, mikä on väistämätöntä, kunnes olemme astuneet ykseyteen.

⁷Minän tultua toisminäksi se oivaltaa ensimmäisenä tekemänsä virheet. Näitä ongelmia päivittäinen meditoimalla elämästä tulee suunnattoman paljon helpompi elää. Saamme päivittäin muistutuksen siitä, kuinka virheellinen vallitseva elämännäkemyks on ja että me itse otamme osaa illusiivisuuteen, jaamme sen automaattisesti toisten kanssa, kunnes olemme meditaation avulla vapautuneet siitä. Siihen tarvitaan päivittäistä harjoitusta. Muuten me palaamme vanhoihin tapoihin tarkastella asioita. Yksilö voi uusia itsensä siksi ”ihanteeksi”, jonka hän on katsonut itselleen kohtuulliseksi. Mutta se tapahtuu vain päivittäisen meditaation avulla. Se voi olla lyhyt. Mutta sen täytyy olla päivittäinen.

⁸Yksilöstä tulee se, mitä hän tuntee ja ajattelee. Jos nämä tajunnanilmaisut kuuluvat alemmille tasoille, ne vetävät meidät puoleensa ja me jäämme niille. Jos tahdomme saavuttaa korkeampia tasoja, silloin meidän on myös ajateltava ajatuksia, jotka kuuluvat korkeammalle tasolle.

⁹Useimpien päivä täyttää heidän tajuntansa fyysisen elämän monenlaisilla puuhilla, joten aikaa hiljaiseen meditaatioon jää vain vähän. On hyvä tapa aloittaa päivä jollakin aforismilla tai vastaavalla ja painaa se mieleen, jolloin siitä tulee ikään kuin päivän kestävä direktiivi. Tähän ei tarvitse kulua monta minuuttia.

¹⁰On erittäin hyödyllistä sekä ”mielelle että keholle”, että me joka päivä ainakin muutaman minuutin ajan koemme suuren rauhan.

1.19 Elä meditaatiossa!

¹Mystiikasta voidaan todeta, että suurimmassa osassa ajatteluamme piilee toiveajattelu, vaikkakin tahaton, ja tätä on kutsuttu ”jatkuva rukoukseksi”. Mystiikan kriitikot ovat väittäneet, että ”jatkuva rukous” on ristiriidassa esoteerikon intensiivisen nykyhetken tarkailun kanssa. Mutta oppilas saa oppia, että minän tarkkaavaisuus voi olla samanaikaisesti suuntautunut hänen verhojensa kaikkiin erilaisiin tajunnanlajeihin. Se on vaikea taito ja tieteenkin mahdoton niille, jotka eivät ole hankkineet edes yleistä tajunnan hallintaa.

²Sen ”jatkuvan rukouksen” ansiosta, jossa mystikko elää, muodostuu näistä antaumuksen energioista elementaali, jolloin syntyy vastavuoroisuussuhde, jonka mystikko kokee ”suhteena jumalaan”.

³Humaniteettiasteella sen jälkeen, kun yksilö ei ole vain hankkinut todellisuus- ja elämän-

tietoa, vaan myös pyrkinyt aktualisoimaan ja aktivoimaan uudelleen pyhimysasteen emotionaalisen vetovoiman, ei meditaation kohde tule olemaan enää elementaali vaan yhteys Augoeideeseen. Jatkuva rukous korvautuu katkeamattomalla ”sielun yhteydellä”, siltä osin kuin tarkkaavaisuuden ei tarvitse kohdistua muihin tehtäviin ihmisen maailmoissa. Tietenkin tähän vaaditaan mentaalisuuden hallinnan kyky, mikä on välttämätön sulkemaan pois ne lukematomat ulkomaailmasta tulevat värähtelyt, jotka muuten virtaavat läpi verhojen ja joita vastaan ”normaaliyksilö” on enemmän tai vähemmän suojaton tai jotka hänen on jatkuvasti korvattava omilla tunteilla tai ajatuksilla.

⁴Jokapäiväinen elämäntapamme saa lujuutta, kun me tämän päivittäisen meditaation ansiosta voimme ”pitää ajatuksemme jatkuvasti valossa” (niin kuin mystikot ilmaisevat sen) eli pitää yhteyden Augoeideeseemme avoinna. Kaikki suuret elämännerot, mihin tahansa uskontoon kuuluneet, ovat kokeneet tämän elävän tietoisuuden katoamattomasta yhteisyydestämme ”jumalaan” tai kosmiseen kaikkitietoisuuteen olevan tehokkain tapa tarkkailla päivittäisen elämän ongelmia ja saada niihin ratkaisut. Me ikään kuin annamme ominaisuutemme ja kykymme Augoeideemme käytettäväksi kokemuksen kautta saamallamme varmuudella, että hän löytää meille kaikkein nerokkaimman yksinkertaisen ja välittömän tavan puhua ja toimia. Ylitajuisessa prosessissa triadiverhossa oleva minä samastuu kausaaliverhossa olevaan Augoeideeseen ja vetäytyy huomaamattomasti suuremman verhon älykkyyskeskukseen ja ykseyskeskukseen, jotka vähitellen vitalisoituvat, jolloin minä tulee subjektiivisesti tietoiseksi näissä.

⁵Jos yksilö ei ole niin kehittynyt, että tämä prosessi voi todella tapahtua, niin hän voi saavuttaa tämän asteen nopeimmalla mahdollisella tavalla eläen ”ikään kuin” se olisi todellisuutta. Tämä ”ikään kuin” on elämäntaidon ”trikki”. Jatkuva ajatus johtaa toteutumiseen. Joka tapauksessa ulkoinen vaikutus on paras mahdollinen.

⁶Tässä yhteydessä tulisi muistuttaa, että ajatukset ovat todellisuuksia, että ajatukset ovat suurimpia ihmisen käytettävissä olevia voimia. Ei voi liian painokkaasti korostaa sitä, että ajatus on vähiten ymmärretty ja eniten väärinkäytetty väline ihmiskunnassa. Ajatussisältö osoittaa ihmisen kehitystason.

⁷Me toteutamme ”täydellisen elämän” (ihanteen), kun kaikki ajatuksemme ovat yhdenmukaisia elämänlakien kanssa. Eräs toinen suurin elämäntotuus on se, että ”jos tahdomme kaikkien ihmisten rakastavan meitä, silloin meidän on ensin rakastettava kaikkia heitä”. Sellainen on ”laki”. Sitten riippuu tasostamme, kuinka hyvin onnistumme.

1.20 Meditaation vaarat

¹Meditaatio on oma-aloitteista tajunnanaktiivisuutta, ja toiminta kuuluu aktivoimisen lain piiriin. Okkulttisissa piireissä kirjoitetaan paljon meditaatiosta. Lienee huomioitava, että meditaatiolla on vaikutuksia ja että virheellisestä meditaatiosta voi olla vakavia seurauksia, joka tapauksessa se voi vahingoittaa jollakin tavoin. Valtaa antava meditaatio jää esoteeriseksi, kunnes yksilö on saavuttanut niin pitkälle, ettei hän voi väärinkäyttää valtaa. Ja se on viisas laki, sillä muutoin ihmiskunta tuhoaisi itsensä.

²Meditaatiolla on suuret vaaransa. Meditaatiolla yksilö vahvistaa värähtelykapasiteettiaan. Vihanasteella olevat vahvistavat kuitenkin vihanvärähtelyjään ja tämä lisää heidän huonoa kylvöään.

³Meditaatiota täytyy harjoittaa harkiten ja ymmärtämyksellä. Viisi minuuttia riittää aloittelijalle ja useamman vuoden meditaatiota harjoittaneelle puoli tuntia. On selkeästi ymmärrettävä, ettei meditaatio koske yksinomaan tajuntaa, vaan se on myös molekyylien ja energioiden käsittelyä.

⁴Meditaatio vitalisoi jo aktivoituneet eetteriset keskukset. Ne voivat helposti ylikiihottua, jolloin sairauden merkit voivat osoittautua niissä elimissä, jotka vastaavat näitä keskuksia. Vaara on erityisen suuri, jos jokin näistä elimistä ei ole täysin terve. Lisäksi koko hermosto

joutuu suunnattoman rasituksen alaiseksi. Mutta myös täysin terveistä tulee ”hermostuneita”, he menettävät tasapainonsa, itsehallintakykynsä ja joskus heistä tulee unettomia. Monet tuhoavat aivosolunsa epäviisaalla innollaan aivokasvaimien tai mielenvikaisuuden seurauksella.

⁵Hathajoogafilosofit ovat alkaneet yhä suuremmassa määrin harjoittaa lähetystyötä länsimaissa, levittäen harhaoppejaan yhä laajempiin piireihin ja erityisesti he harhauttavat ihmisiä vaarallisilla hengitysharjoituksilla. Esoterikka opettaa, että ainoa oikea tapa eetteriverhon keskusten vitalisointiin on meditaatio ja mentaalisesti ohjatut mentaalienergiat. Kaikki muut vitalisointimenetelmät ovat kiertoteitä ja merkitsevät eetteriverhon uudelleenrakentamista monissa tulevilla inkarnaatioissa.

⁶Meditaatio vahvistaa taipumuksia ja ominaisuuksia, jolloin myös vastaavat ei-toivotut vitalisoituvat. Nämä ei-toivotut ominaisuudet osoittautuvat yleensä suhteissa toisiin ihmisiin, ja sen vuoksi on olemassa vaara, että yhdessäolosta syntyvät kitka ja ärtymys lisääntyvät jatkuvassa vuorovaikutuksessa.

⁷Meditaatiolla voi vahvistaa tietämättömyytensä fiktioita ja illusioita, tehdä niistä vaikeasti hävitettäviä, jos ei suorastaan lähtemättömiä tuleville inkarnaatioille.

⁸Meditaatiolla, joka pyörii omien kuvitelmien ympärillä, on taipumus vahvistaa fiktionismia ja illusionismia. Se lisää itsepetollisuutta ja itsekeskeisyyttä. Meditaatio on niille, jotka ovat lakanneet olemasta oman ympyränsä keskus, jotka unohtavat itsensä toisten puolesta, elämäntehtävälleen.

⁹Ei ole väärin spekuloida. Päinvastoin, meidän tulee spekuloida, sillä se on tietämättömyyden ainoa tapa pohtia asioita. Mutta meidän on aina tehtävä itsellemme selväksi, että se on vain merkityksetöntä spekulatiota eikä olettaa, että se vastaa todellisuutta. Spekulaation virheelisyys piilee olettamuksessa, että hetken mielijohteet voi hyväksyä oikeina ideoina. Mielikuvitusleikki ei ole täsmällistä ajattelua. Ennen kaikkea meidän ei pitäisi tehdä näistä vapaista kuvitelmista meditaation kohteita, sillä siten ne hahmottuvat alitajunnassamme ja vaikuttavat jatkossa harhauttavasti. Meditoimalla ja jatkuvalla toistolla niistä tulee lopulta ”päähänpintymiä”. Nämä mielettömät ideat antavat sen vaikutelman, että jossain mielessä ei kenellekään, ei edes älykkäimmillä, ”ole kaikki hyvin päässä”. Meditaatiota tulee harrastaa vasta sitten, kun on vakuuttunut siitä, että ”idea” on oikea, että ongelma on todellisuusongelma. Ennen kaikkea pitäisi huolehtia siitä, etteivät ajatukset ”jauha tyhjää”, ettei salli ajatusten pyöriä ympyrää, kunnes ajatuskaaos ottaa ylivallan. Paras parannuskeino on silloin tehdä jonkinlaista fyysistä työtä, mennä kävelylle tai tehdä muita hyödyllisiä fyysisiä harjoituksia.

¹⁰Meditaatiolla on vaaransa, jos emme ymmärrä, kuinka meidän tulisi tarkoituksenmukaisesti käyttää vastaanottamamme aine-energiat. Meditaatio vahingoittaa, jos vaikutin ei ole halu palvelulla. Ajatusta seuraa energia ja tämä energia voi kiihottaa yhtä hyvin pahaa kuin hyvää. Koska meditaatio on suurelta osin mentaalinen prosessi, on vaikuttimella vieläkin suurempi merkitys. Jos vaikutin ei ole oikea, negatiiviset energiat vahvistuvat ja yksilö vaipuu yhä syvemmälle illusiivisuuteen ja fiktiivisyyteen.

¹¹Planeettahierarkia antaa varoituksen meditaation harjoittamisesta väärin vaikuttimin: toiveella saada voimia, tulla merkittäväksi ja tärkeäksi. Jos itsekkyyks vahvistuu, jos tavoittelee itselleen valtaa ja kunniaa, voi myös vähänkin elämänlaeista tietoinen itse tajuta tästä seuraavassa inkarnaatiossa aiheutuvat väistämättömät seuraukset.

1.21 Esoteerinen meditaatio: yleistä

¹On monenlaista meditaatiota. Useimmat niistä eivät ansaitse nimitystä. Monet okkulttiset lahkot opettavat erityisiä meditaatiomenetelmiä, jotka ovat usein suoraan vaarallisia. Esoterikkaa varoitetaan niistä, koska yhdelläkään olemassa olevista lahkoista ei ole tähän vaadittavaa tietoa. Esoterikkaa suositellaan siirtämään myöhemmäksi sellaiset menetelmät, kunnes hän on planeettahierarkian hyväksymä oppilas, jolloin hän saa opettajaltaan sen meditaation, joka soveltuu hänelle parhaiten ja tuottaa nopeasti tuloksia. Opettaja sitoutuu sitten valvomaan

prosessia ja vastaa seurauksista. ”Ajatusta seuraa energia” eikä tietämätön voi käyttää näitä energioita oikein. Mikään planeettahierarkian hyväksymä yleinen meditaatio ei ole vielä saanut tulla eksoteeriseksi.

²Keskittyminen luetaan esoteerisesti kokelasasteelle, meditaatio oppilasasteelle ja kontemplaatio kausaaliasteelle. Oikeassa meditaatiossa työskentelevät aivojen mentaalimolekyylit, oikeassa kontemplaatiossa kausaalimolekyylit. Oikeassa kontemplaatiossa minä on yhteydessä kausaalitajuntaan. Kontemplaatio antaa illuminaation (valaistumisen): kausaali-ideoiden, todellisuusideoiden, platonisten ideoiden löytymisen.

³On olemassa erityisiä meditaatioharjoituksia toistriadin mentaaliatomin tajunnan ja siihen liittyvän essentiaaliatomin ykseystajunnan alimman lajin hankintaa varten. Nämä harjoitukset välitetään kokelaalle, kun hänet on hyväksytty oppilaaksi. Ne ovat aina yksilöllisiä ja ne täytyy sopeuttaa omalaatuun, tasoon ja verhojen departementteihin.

⁴Esoteerinen meditaatio pyrkii rakentamaan yhteyden eli sillan ensitriadin mentaalimolekyylin (47:4) ja toistriadin mentaaliatomin (47:1) välille kausaaliverhon älykkyyskeskuksen kautta. Yhteyden oppilas saa rakentaa itse oman meditaationsa avulla esoteerisen opettajan menetelmästä antaman ohjeen mukaan. Menetelmän, joka johtaa kausaaliverhon keskuksen aktivoitumiseen, oppilas saa ollessaan valmis oppilaisuuteen. Sitä ennen hän ei voisi käyttää tietoa oikein. Valtaa antava tieto ei ole muille kuin niille, jotka elävät ykseydelle, evoluutiolle ja ihmiskunnalle (jotain täysin muuta kuin se, mitä teologit kutsuvat ”jumalan palvelemiseksi”). Esoteerista tietoa hankkineiden ei pitäisi kysyä itseltään, ”mitä minun olisi tehtävä?” On olemassa lukuisia tehtäviä, ja jokaisen pitäisi itse löytää jokin omaa kykyä vastaava tehtävä. Se on myös jotain, mikä jokaisen on tehtävä itse. Sitä ei voi kukaan muu tehdä.

⁵Kun esoteerikko kykenee meditaatiossa toistamaan ”kadotetun mestarinsanan”, tämä korvaa niin kutsutut hengitysharjoitukset. Sellaiset epäonnistuvat ilman 45-minän ohjeistusta. Jos ne johtavat johonkin tulokseen, tämä tulee epäonnistumaan fyysisesti tai emotionaalisesti, usein molempien suhteen. On arvostelukyvyytöntä kokeilla sellaisilla asioilla, joita ei ole perusteellisesti ymmärtänyt. Noudata sääntöä: Yleisestä yksityiseen, ei päinvastoin.

⁶Tajunnankehitys on asteittainen prosessi, jota symbolisesti kutsutaan vaellukseksi pimeydestä valoon. Jokaisen korkeamman maailman ”valo” on tehokkuudeltaan sellainen, että seuraava alempi maailmaa ilmenee ”pimeytenä”, ja näin läpi koko sarjan yhä korkeampia maailmoja aina korkeimpaan saakka. Jokaisessa tajuntamaailmassa prosessi vaikuttaa olevan askel askeleelta laajeneva käsitys tähän kuuluvasta todellisuudesta, jatkuvia uusien tosiasioiden löytöjä. Tämä tapahtuu meditaation avulla. Mutta tähän kuuluva meditaatiomenetelmä (jolloin erityisesti otsakeskus vitalisoituu) jää vielä kauan esoteeriseksi. Se annetaan vain oppilaille, jotka ovat jonkun 45-minän valvonnan alaisia. Toinen edellytys on, että oppilas soveltaa hankkimansa suuremman ymmärtämyksen elämäänsä ja käyttää sen ihmiskunnan hyväksi. Meditaation ja palvelun tulee aina seurata toisiaan. Menetelmässä on kolme vaihetta: penetraatio, polarisaatio ja presipitaatio telepatian harjoittamisen ohella. Penetraatio merkitsee ”ongelman” läpivalaisua, polarisaatio tosiasian asettamista oikeaan yhteyteen ja presipitaatio saadun oivalluksen käytännöllistä toteuttamista, ”jatkopaljastuksen” edellytyksenä.

⁷Tämä prosessi, kuten kaikki muut lisääntyvään ekspansioon johtavat tajunnanprosessit, mahdollistuu yksilötajunnan osallisuudella kosmiseen yhteisyytajuntaan.

⁸Eräs esimerkki siitä, minkälaisia meditaatioita planeettahierarkian oppilaita kehoitetaan harjoittamaan, ilmenee seuraavasta tehtävästä, jonka D.K. antoi erälle ”oppilaalle”, jonka verhoista kolme kuului ensimmäiseen departementtiin. Meditaatio kohdistui liikeaspektiin (”tahtoon”) ja tämän aspektin ylevimpään edustajaan, planeettahallitukseen. Häntä pyydettiin pohtimaan ”tahdon ongelmaa tarkoituksena kaikissa sen yhteyksissä”, sellaisena kuin se ilmenee planeetassa, sellaisena kuin se vaikuttaa ihmisen elämässä, suhteessa hänen oman tahtonsa ja Augoeideen hänen elämälleen laatiman suunnitelman välillä ja tämän suunnitelman

suhteessa ”jumalalliseen tahtoon”, hänen kausaalisen tahtonsa suhteessa hänen ryhmätahtoonsa, tämän ryhmätahtoon suhteessa hierarkian tahtoon ja tämän suhteessa planeettahallituksen tahtoon.

⁹Erikoisuuden vuoksi liitetään symbolinen sanonta ”tahtoa, tietää, uskaltaa, vaieta” keskuksiin: tahto = peruskeskus, tietää = otsakeskus, uskaltaa = solar-plexus-keskus, vaieta = sakraalikeskus. Tämä voi olla sopiva meditaation aihe. Se, joka on ratkaissut ongelman ja kykenee toteuttamaan oivalluksen, on kausaaliasteen rajalla.

1.22 Esoteerisen meditaation tarkoitus

¹Esoteerisen meditaation avulla on tarkoitus saavuttaa ”sielun hallinta” (kausalienergioiden hallinta), oppia palvelemisen taito (edellyttää ykseydentahtoa, elämäkokemusta ja elämäntähtäystä), hankkia kausaalinen ja essentiaalinen tajunta, auttaa planeettahierarkiaa sen työssä.

²Esoteerinen meditaatio voi myös saattaa meidät yhteyteen Augoeideemme ja planeettahierarkian kanssa, liittyy meidät lähimmäisiimme, kaikkiin samanaikaisesti.

³Esoteerisesti meditaatio on ensisijaisesti tarpeellinen teroittamaan meille päivittäisen ykseysspyrkimyksen tärkeyttä, jotta me pyrkisimme toteuttamaan oivalluksen, jonka mukaan me kaikki poikkeuksetta muodostamme ykseyden ja että ilman tätä oivallusta ja sen toteuttamista maan päälle ei voi koskaan tulla rauhaa. ”Ykseydentahdon” täytyy olla kaikkea toimintaa määräävä vaikutin, täysin toisten asennoitumisesta riippumatta. Meditoimalla lähetämme tämän ajatuksen ykseydestä mentaalimaailmaan ja teemme itsellemme helpommaksi soveltaa tätä perustavanlaatuisinta kaikista elämänlajeista: ykseyden lakia.

⁴Tietokunnissa opetettiin, että yhteys minän ja Augoeideen välillä saavutetaan osaksi pohdiskelevalla asenteella, osaksi epäitsekäällä palvelulla, osaksi hallitsemalla inkarnaatioverhojen tajunnan, jolloin niistä tulee vapaita kanavia alas virtaaville kausalienergioille.

⁵Meditaatiollaan esoteerikko yrittää auttaa planeettahierarkiaa sen työssä evoluution, ihmiskunnan, kaiken elämän ykseyden hyväksi. Jokainen ajatus on voima, joka voi vahvistaa korkeammista maailmoista alempiin virtaavia energioita. Monilla pienillä avustuksilla on myös tehonsa. Ne yhdistävät avunantajat näkymättömin sitein. Joukkoilmiöinä ne helpottavat kaikkien osanottajien pyrkimystä ykseyteen.

⁶Meditaatioharjoitukset on tarkoitettu tekemään hänestä parempi väline, hänen verhoistaan parempi väline minälle ja minästä parempi kanava planeettahierarkiasta virtaaville energioille. Tämä on ainoa oikea vaikutin.

⁷Meditaatio suorittaa mentaalisen suunnittelun, ymmärtämys tuo sen alas emotionaaliseen tajuntaan ja rakkaus toteuttaa sen fyysisessä maailmassa. Oikea filosofia (tulevaisuudessa) löytää ideat, aito uskonto (tulevaisuudessa) herättää ymmärtämyksen ja rakkaus (ykseys) toteuttaa välittömästi ja automaattisesti suunnitelman.

1.23 Yhteys, vaikutelma, suhde

¹Esoteerikon tarkkaavaisuus kohdistuu kolmen sanan sisältöön: yhteys, vaikutelma, suhde, näiden ollessa tärkeitä analyysialueita.

²Yhteys voi tarkoittaa fyysistä yhteyttä ylitajuntaan. Kyky ottaa yhteys kanssaihmiin on kyky, joka on hankittava uudelleen jokaisessa inkarnaatiossa, kunnes siitä tulee ”synnynäinen”. Se vahvistaa monia hyviä ominaisuuksia (välittömyyttä, yksinkertaisuutta, vetovoimaa jne.) Kun yksilön katsotaan olevan yleisesti ”vastustamaton”, hänellä on arvaamattomat mahdollisuudet vaikuttaa niihin, joiden kanssa hän on yhteydessä ja siten mahdollisuudet auttaa toisia.

³Yhteys ylitajuntaan saavutetaan harjoituksella: kun yksilö yhtäjaksoisesti kohdistaa tarkkaavaisuutensa siihen, mitä hän tietää kausaalisesta ja essentiaalisesta tajunnasta ja toivoo saavansa yhteyden näihin tajunnanlajeihin, muodostuu hänen sitä tiedostamattaan kontaktin ja kausaaliverhon kahteen vastaavaan keskukseen, jotka toimittavat sieltä ainetta, jonka yksilö voi

hyödyntää, jos hän on halukas käyttämään sen oikealla tavalla.

⁴Nämä kolme ilmiötä yhteys, vaikutelma ja suhde liittyvät läheisesti yhteen. Vaikutelma on tajunnan reaktio sisäiseen kontaktiin ja ulkoisiin yhteyksiin. Kyky käsittää vaikutelma oikein on edellytys psykologisten ongelmien ratkaisulle. Kyky vaikuttaa toisiin, niin että he voivat vastaanottaa tarjotun avun, on osa opettajien synnynnäistä varustusta ja saa aikaan kestävästä sielunyhteyttä.

⁵Näillä kolmella ilmiöllä on suuri merkitys yksilön asennoitumiselle ympäristöön myös sen jälkeen, kun ihminen on jättänyt kaksi fyysistä verhoaan. Suurin osa ihmiskunnasta, joka ei ole koskaan kultivoinut muita kuin fyysisiä harrastuksiaan eivätkä siten tunne ylifyysisiä ilmiöitä ja ongelmia, ovat yleisesti ottaen valitettavassa täydellisen hämmennyksen tilassa emotionaalimaailmassa. He eivät ymmärrä mitään näkemästään ja kuulemastaan, eivät kykene orientoitumaan, eivätkä tiedä, mitä heidän oletetaan tekevän oleskelustaan tässä maailmassa. Esoteerikolla sitä vastoin on loputtomat mahdollisuudet tutkia psykologisesti ihmisten tunne-reaktioita ja heidän mukanaan tuomien illusioiden ja fiktioiden arvottomuutta. Hän voi auttaa näitä elämäntietämättömiä vähäiseen elämänymmärtämykseen tässä muutoin niin käsittämättömässä maailmassa. Spiritistien fiktio, jonka mukaan poismenneiden ”henget” ovat yhtäkkiä tulleet kaikkietäviksi jne. ja julistavat pelkkää viisautta (vaikka kaikki heidän sanomansa on itse asiassa vain kaiken sen toistamista, mihin muut ovat uskoneet ja mitä he ovat sanoneet), on heidän uskontonsa ja siten parantumaton. Mutta onko sillä väliä? Uusissa inkarnaatioissa he saavat tilaisuuksia oppia jotain järkevämpää.

1.24 Suuri invokaatio

¹Seuraava on planeettahierarkian (toisen departementin) uudelleen muotoilema kaava oppilaille, tarkoitettu myös koko ihmiskunnalle. Se on emotionaalisen ja mentaalisen meditaation synteesi, jonka on tarkoitus yhdistää ne sadattuhannet esoteerikot, jotka päivittäin osallistuvat planeettahierarkian kanssa rakentamaan mahtavaa ”ajatusmuotoa” ja siihen liittyvää mentaalisen, kausaalisen ja essentiaalisen energian ”varaajaa” ihmiskunnan avuksi. Tämä yleinen kaava (mantra) kuuluu:

²From the point of Light within the Mind of God
Let light stream forth into the minds of men.
Let Light descend on Earth.

³From the point of Love within the Heart of God
Let love stream forth into the hearts of men.
May Christ return to Earth.

⁴From the centre where the Will of God is known
Let purpose guide the little wills of men –
The purpose which the Masters know and serve.

⁵From the centre which we call the race of men
Let the Plan of Love and Light work out
And may it seal the door where evil dwells.

⁶Let Light and Love and Power restore the Plan on Earth.

(Valon lähteestä jumalan mielessä
Virratkoon valo ihmisten mieliin
Laskeutukoon valo maan päälle.

Rakkauden lähteestä jumalan sydämessä
Virratkoon rakkaus ihmisten sydämiin
Esiintyköön Christos uudelleen maan päällä.

Keskuksesta, jossa jumalan tahto tunnetaan
Ohjatkoon tarkoitus ihmisten pientä tahtoa,
Tarkoitus, jonka oppilaat tuntevat ja jota he palvelevat.

Keskuksesta, jota me kutsumme ihmiskunnaksi
Toteutukoon rakkauden ja valon suunnitelma
Ja sulkekoon se portin pahuuteen.

Toteuttakoot valo, rakkaus ja voima suunnitelman maan päällä.)

⁷Vielä olisi lisättävä, että Christoksen uudelleenesiintyminen merkitsee myös planeettahierarkian uudelleenesiintymistä, että myös planeettahierarkian jäsenet ovat vielä korkeampien minuuksien oppilaita aina korkeimpaan kosmiseen maailmaan saakka, että ”jumalan mielellä” tarkoitetaan aurinkokunnan kollektiivista tajuntaa, ”jumalan sydämellä” planeettahierarkiaa, ”jumalan tahdolla” planeettahallitusta, ”keskuksella, jota me kutsumme ihmiskunnaksi” tarkoitetaan kaikkia ”hyväntahtoisia” ihmisiä.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Meditaatio*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi (Livskunskap Ett)*. Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com) 2023. Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 17. maaliskuuta 2023.